

Hari gapis.

“Ĉu vere? Kio okazis al ili?”

“Nenio, pro tio ĝi estas grava novaĵo. Oni ne kaptis ilin. Mia paĉjo diris, ke nur fortega Mava sorĉisto povus breĉi Gajngotojn, sed oni ne kredas, ke ili prenis ion, kaj tio estas la strangaĵo. Kompreneble, ĉiuj konsternas pro tia afero, okaze, ke Vi-Scias-Kiu instigis tion.”

Hari cerbumis pri la novaĵo. Li komencis sperti pikon de timo, iam ajn li aŭdis mencion de Vi-Scias-Kiu. Li supozis, ke tio estis esenca parto de la eniro en la magian mondon, sed al li estis pli konvene simple diri “Voldemorto” senzorge.

“Kiu estas via kvidiĉa teamo?” Ron demandis.

“E — mi ne konas ajnan,” Hari konfesis.

“Kio!” Ron aspektis mirfrapite. “Ho, nur atendu, tio estas la plej bona ludo en la mondo —” Kaj li ekis, klarigante ĉion pri la kvar pilkoj kaj la roloj de la ludantoj, rakontante pri la famaj ludoj, kiujn li ĉeestis kun siaj fratoj, kaj pri la balailo, kiun li volus akiri, se li povus ekhavi la monon. Li ĵus komencis klarigi al Hari pri la nuancoj de la ludo, kiam la kupea pordo glitis denove malferme, sed tiam, tiu estis nek Nevil la senbufa knabo, nek Hermiona Granger.

Tri knaboj eniris, kaj Hari tuj rekonis tiun en la mezo: li estis la pala knabo ĉe la roba butikoj de s-ino Malkin. Li nun rigardis Hari kun pli da intereso ol li montris tie en Diagon’ Aleo.

“Ĉu estas la vero?” li diris. “Oni diras ĉie en la trajno, ke Hari Potter estas en ĉi tiu kupeo. Do, estas vi, ĉu ne?”

“Jes,” diris Hari. Li rigardis la aliajn knabojn. Ambaŭ estis kompaktaĵ, kaj aspektis ege kruele. Starante ĉe la flankoj de la pala knabo, ili ŝajnis kiel liaj gardistoj.

“Ho, tiu estas Krab kaj tiu estas Klus,” diris la pala knabo senzorge, rimarkante kie Hari rigardis. “Kaj mi nomiĝas Malfid, Drako Malfid.”

Ron tusetis, kio eble kaŝis subridaĉon. Drako Malfid rigardis al li.

“Ĉu vi trovas la nomon amuza? Ne necesas demandi, kiu vi estas. Mia patro diris al mi, ke ĉiuj Tordelioj havas ruĝajn harojn, lentugojn, kaj pliajn idojn ol ili kapablas vivteni.”

Li returniĝis al Hari. “Vi baldaŭ ekscios, ke kelkaj sorĉistaj familioj estas ege pli bonaj ol aliaj, Potter. Vi ne profitos de amikoj el la netaŭga gento. Mi povos helpi vin en tia afero.”

Li etendis sian manon por premi tiun de Hari, sed Hari ne akceptis ĝin.

“Mi kredas, ke mi kapablas senhelpe rekoni la netaŭgan genton,” li diris frostece.

Drako Malfid ne fariĝis ruĝa, sed roza tono aperis sur liaj palaj vangoj.